

Uluslararası Hukuk İslam Beldelerine Başarı Getirmiyor!

Wall Street Journal gazetesi geçtiğimiz günlerde öfkeyle karşılanan bir makale yayınladı; makalenin başlığı şöyleydi: “Hintliler ve Pakistanlılar intikal edebiliyorsa, Gazzeliler neden intikal edemiyor?” Makale, Filistin halkının Filistin topraklarına geri dönüş hakkının reddedilmesi fikrini meşrulaştırmak için Gazze ile Pakistan ve Hindistan'ın bölünmesinin arasını karşılaştırmıştır.

Makalede, (nüfus transferi operasyonlarının, Gazze Şeridi'ni kontrol etmeye ve Filistinlileri komşu ülkelere naklederek boşaltmaya kararlı olan ABD Başkanı Donald Trump'ın icadı olmadığı) (ve 1947'de Hindistan'ın bölünmesi gibi 20. yüzyıldan pek çok örnek bulunduğu belirtilmektedir. Hiç kimse Pakistan'ın Hindu ve Sih mültecilerin torunlarına geri dönüş hakkı tanıyarak dini demografisinin değiştirilmesini beklemiyor. “İsrail” için durum neden farklı olsun ki?) Ayrıca makale şöyle diyor; Filistinlilerin, mültecilerin ve torunlarının yerlerinden edildikleri topraklara geri dönme hakkına sahip oldukları yönündeki hukuki argümana da atıfta bulunmaktadır.

Tepkiler, Gazze'yi ele geçirme ve sakinlerini zorla yerlerinden etme kararının alınması halinde uluslararası hukukun uygulanması hakkındaki yansımaları konusunda duyulan endişeden kaynaklanmaktadır; korkulanın ise, bunun yansımalarının korkunç olacağı, çatışmalara bir çözüm olarak zorla yerinden etmenin normalleşmesine katkıda bulunacağı ve diğer hususların yanı sıra Filistin'deki Yahudi işgalini meşrulaştıracığı yönünde olmasıdır. Çatışmalara meşru bir yanıt olarak böyle bir çözümün teşvik edilmesi şöyle bir tehlikeli emsal teşkil edecektir; o halde neden bu yakında Keşmir veya Ukrayna'nın durumunda kullanılmasın?

Tepkinin sebebi bu korku ve anlayıştır ama aynı zamanda bizim için de, uluslararası sistemin nasıl işlediğine dair bir anlayışa da işaret ediyor. Hukuk uzmanları bu tür davalarda çok sayıda teknik ayrıntının olduğunu ileri sürse de uluslararası hukukun nasıl daha önceki siyasi ve hukuki kararlar üzerine inşa edildiğini, ülkeler arası ilişkilerin politikacıların açıklamalarını nasıl etkilediğini ve devlet liderlerinin mevcut uluslararası yasaları sürekli olarak desteklemek yoluyla onları nasıl güçlendirdiklerini gördük.

Netanyahu 7 Ekim 2023 olaylarına verdiği tepkiyi haklı çıkarmak istediğinde, Amerika'nın 11 Eylül 2001 olaylarına verdiği tepkiye işaret etmiştir. Mısır, Yahudi varlığının su yollarını kullanmaya devam etmesine izin verme kararını haklı çıkarmak istediğinde, 1949 Ateşkes Anlaşması ile 1967 anlaşmalarına işaret etmiştir. Putin'in Ukrayna'yı işgalini haklı çıkarmak için uluslararası hukuk maddelerine atıfta bulunması da dahil olmak üzere uluslararası ilişkilerde her gün yaşanan benzer birçok örnekler vardır.

Bu açıklamalar ve kararlar kendiliğinden ortaya çıkmış değildir, aksine uluslararası hukuk sınırları içerisinde çalışmaya devam etme niyeti, anlayışı ve arzusuyla sadır olmuştur. Bu nedenle uluslararası hukuk, İslam ülkesine başarı getirmeyecektir.

Uluslararası hukuku destekleyenler, biz bunu değiştirmeye muktediriz ve bu İslam beldesine başarı getirecektir tartışmasını yapacaklardır. Böylece uluslararası hukuka uymayı reddedersek başarılı olamayacağımız, hükümetler uluslararası sistemin değerlerine ve normlarına uymazlarsa dezavantajlı duruma düşeceğimiz ve bunun da halklara zarar vereceği bahanesiyle bu mefhumu zihinlerimize aşıyorlar.

Şu ana kadar meyvesini toplayamadığımızın nedenini sorduğumuzda bize, bunun zaman alacağı, uluslararası hukukta gerçek bir değişime (İslam beldelerine faydası olacak bir değişim) tanık olmamız için sabırlı olmamız gerektiği, zamanla

bağımsızlığımızı kazanacağımız, İslam'a destek verebileceğimiz ve her bir ülkenin haklarını almasını sağlayacağımız söyleniyor.

Hatta bu, Yahudilerin Filistin üzerindeki haklarını kabul etmek ya da Pakistan'ın, Keşmir konusunda devam eden çatışmaya rağmen Hindistan ile ilişkilerini normalleştirme yönünde hareket etmeyi talep etmek anlamına gelse bile.

Bu politikaların, planların, fikirlerin ve değerlerin ümmet olarak bize zarar verip vermediği önemli değildir; zira bunlar uluslararası hukuka bağlıdır ve bunlara uyulması gerekir. Çünkü bizi nihayetinde başarıya götürecek olan yolumuza devam etmenin tek yolu işte budur. Eğer bocalar ya da görüşlerimizi değiştirirsek bu, kendimizi dünyadan soyutlamamız anlamına geldiği gibi bu da çöküşümüze yol açacaktır.

Ancak uluslararası hukuka baktığımızda, savaşlar ve çatışmaların yanı sıra tüm Müslüman ülkelerde bizi sömürmekten ve baskı uygulamaktan başka bizlere ne verdi ki?

Uluslararası hukukta alınan her karar, Hilafetin yıkılmasından ve Müslüman ülkelerin bölünmesinden sonra imzalanan emsal kararlara ve anlaşmalara atıfta bulunurken neden bunun değişeceğine inanıyoruz ki? Yöneticiler her seferinde bunu yaptıklarında, bu yasaları pekiştirip bunların değiştirilmemelerini mi sağlıyorlar?

(Uluslararası hukuk, esasen uluslararası toplum içinde paylaşılan değerlere dayanan ve savaş, diplomasi, insan hakları ve ekonomi gibi çeşitli alanlarda uygun davranış beklentilerini belirleyerek devletlerin davranışlarını yönlendirmek ve işbirliğini teşvik etmek için bir çerçeve görevi gören bir dizi hukuki kural ve normlardır; özünde normlar ve değerler, anlaşmalarda veya sözleşmelerde her zaman açıkça belirtilmeseler bile, uluslararası hukukun üzerine inşa edildiği ve uygulandığı temeli oluştururlar... Uluslararası hukukun önemli yönlerinden bir de, devlet uygulamalarından ve opinio juris'ten-hukuki görüşten (uygulamanın hukuken bağlayıcı olduğu inancı) kaynaklanan örf hukukudur.)

Uluslararası hukuku sorunlarımıza çözüm ve başarı için bir araç olarak görmekten vazgeçmemiz gerekmez mi? İslam'ın emrettiği gibi başarının peşinde koşmaktan, yani laik sistemden uzaklaşıp kanunların Kuran ve sünnete dayandığı İslam Devleti'ni kurmaktan korkmayı bırakmamız gerekmez mi?

Bu duruma doğru ilerlemek için Ramazan'dan daha iyi bir ay olabilir mi? Kur'an'ı ve onun tefsirini okuyup siret ve hadisleri inceleyerek bunların sadece geçmişten gelen kıssalardan ibaret olmadığını anlamamız güzel olmaz mı? Bu, Allah'ın tüm İslam ümmetine yönelik bir mesajdır; bu ise bizi O'na itaat etmeye, İslam ümmeti olarak vahdete ve bizi koruyacak bir sistem altında yaşamaya teşvik eden bir mesajdır.

Bu zamanı sistemi nasıl değiştireceğimizi anlamak için kullanmamız, böylece İslam Devleti'nin kurulmasını ideal bir gerçeklik ya da çağdaş dünyamızda gerçekleştirilemeyecek uzak bir hayal olarak görmekten vazgeçmemiz gerekmez mi? Nitekim Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem ve ashabi, hiç kimse onlara inanmadığı halde başarılı oldular; o halde Allah'ın vaadi hala geçerliymişken be sefer de neden biz başarılı olmayalım ki?

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Fatıma Musab